

Bilag 10.

Øjnlæge, Fru Estrid Hein's Beretning om Mødet i Folkeforbundets raadgivende Udvalg for sociale Spørgsmaal, 20. April—2. Maj 1936.

A. Bekæmpelse af Handel med Kvinder og Børn.

Mødet i Afdelingen for Bekæmpelse af Handel med Kvinder og Børn begyndte den 20. April og varede til og med den 25. April.

Canada er nu officielt repræsenteret i Udvalget. Japan har fremdeles en Medarbejder. Sekretærens Beretning indeholdt intet væsentligt nyt.

De private Organisationer udfolder en energisk Virksomhed, der paa Grund af den økonomiske Krise mest sættes ind paa at forhindre den tilstedeværende Fare for, at unge ubeskæftigede Kvinder drives ud i Prostitution.

Anvendelsen af Kvinder i Politiets Tjeneste, dels som Politibetjente, dels som assisterende social workers, tiltager Verden over. De anvendes mere og mere til Hjælp for Børn i moralsk Fare samt til Bekæmpelse af umyndiges Prostitution. Der synes at være stærk Stemning i de reglementariske Lande for at anvende dem til at paavirke Kvinderne, saaledes at de ikke lader sig indskrive som Prostituerede.

Spørgsmaalet om Rehabilitering af Prostituerede var Genstand for en længere Drøftelse. Beretning var udarbejdet paa Grundlag af Svarene fra Regeringerne paa et Spørgeskema. Desuden deltog i Diskussionen som særligt Sagkyndige Doktor *Kemp* fra Danmark og *M. Caillaux* fra Frankrig, der begge har studeret Forholdene, Dr. *Kemp* mest paa videnskabelig Basis, *M. Caillaux* mest i det praktiske Liv.

Det fremhævedes gentagne Gange under Diskussionen, at Fødsel udenfor Ægteskab som saadan næppe mere spillede saa stor en Rolle, medens det at have — og have faaet — et Barn udenfor Ægteskab driver mange unge Kvinder ud i Prostitution. Desuden paapegedes det, at Husassistenter er udsatte for at gribe til Prostitution, fordi deres isolerede Stilling og Mangel paa Tilholdssteder i Fritiden ofte lokker dem ud i uheldige Forhold.

Man er enig om i en nær Fremtid i særlig Grad at foretage en Undersøgelse af det *forebyggende* Arbejde. Det russiske Svar var overordentligt interessant, fordi man der har sat Arbejdet ganske systematisk i Værk, dels ud fra almindelige humane Grundsætninger — en Borger i Sovjetrusland maa have mere Respekt for Menneske-Værdighed — dels udfra Ønsket om at bekæmpe Faren for Udbredelse af veneriske Sygdomme. Den gamle Forestilling om, at Bordelprostitutionen skulde være mindre farlig sundhedsmæssig set end den private Prostitution, synes ganske opgivet. Dog har to Lande, Uruguay og Chile, genindført Bordelprostitutionen, men dette synes at skyldes, at Befolkningens Adgang til nem og fri Behandling af veneriske Sygdomme var utilstrækkelig.

Interessen for sociale Servicer, knyttede til Poliklinikkerne for Kønssygdomme, er voksende Verden over, ogsaa fordi det Øjeblik, da Patienten kommer til Behandling, synes det gunstigste til Bekæmpelsen af Prostitutionen. Vanskeligheden ved at faa mange af disse Kvinder til at skifte Metier er den ofte store Fortjeneste.

Det andet store Spørgsmaal i Aar var et Forslag til en Konvention om Undertrykkelse af Udnyttelsen af andres Prostitution, et Spørgsmaal vi igennem mange Aar har arbejdet med. Opgaven er forsaavidt næsten uløselig, som man vil søge at samle saavel de abolitionistiske som de reglementaristiske Lande om en saadan Konvention. Man havde derfor i en af Paragrafferne indført en Bestemmelse om, at man skulde straffe Tredjemand, der havde Fortjeneste ved Prostitution, »i størst mulig Udstrækning efter den nationale Lovgivning«. Herimod fremkom der Indvendinger med det Resultat, at Bestemmelsen toges ud af selve Konventionen, men omtales i en Følgeskrivelse.

Den sædvanlige — aarlige — Beretning om forefaldne Tilfælde af Handel rundt om i Verden forelaa atter. Man er enig om at ændre Spørgsmaalene, da Oplysningerne stadig ikke er helt tilfredsstillende. Man tillægger Beretningen den Betydning, at den holder Landenes Opmærksomhed vaagen paa dette Omraade.